

La Kugarača - kulturno posvojanje?

Ja sam jur znatiželjan, koliko prisposodobov s naci-ideologijom mi moj koleg u “pro”-tekstu predbacuje u prvi tri rečenica. U kratkom morem reći, da mi ne ide za to, bilo-ča prepovidati, nego da ima organizator dužnost informirati goste uopće, ako je tema hakljiva. Dobro moguće, da neću svakoga osvidočiti s mojim misli, ali barem se trsim pokrenuti raspravu.

Ja sam ljetos samo došao na Kuga-bal, kad su me prijatelj:ice nagovara:le, neka idem s njimi. Do ovoga ljeta je bio Kuga-bal jedini bal, čemu sam se cijelo ljeto veselio. Ljetos mi je bilo nekako neugodno biti onde. Tema “La Kugarača” ili kot bi pisala BVZ kasnije “fiesta mexicana” su mi se činili kot gajenje stereotipov par excellence. Ide za zemlju, ka nije u Europi; državu s mnogovrsnimi problemi, a ljudi s meksikanskim porijeklom su u SAD-u čudakrat diskriminirani. U Velikom Borištofu vlada kumaj-ki španjolskim jezikom (moja teza). Ljudi stoju na tortilla čips i su si kot inspiraciju pogledali seriju *Narcos: Mexico*. Ne vjerujem, da je većina jur bila onde. A iskreno se i sam nisam poufao na bal, jer jednostavno premalo znam o Meksiku.

Posvo-ča?

Točno ovamo sliši pojam - mnogim poznat pod “kulturnim posvojanjem”. Puno već diskutiran nego ovde je ov pojam u Sjevernoj Americi, ali i akademski i medijski svit u naši krugi se njim bavi. U toku svojega istraživanja sam našao ovu definiciju: “Kulturno posvojanje je, ako zame neka osoba dio kulture, koj ona ne pripada, predjela ta dio i ga reducira na besmislen pop-kulturni artikuluš.”

U kapitalizmu zna to biti *fashion brand*, ki krade simbole kakove marginalizirane grupe. Drugi primjer za takovo posvojanje znaju biti kostimi. Obično ima kulturno posvojanje svoj vrhunac koncem oktobra, kad se svi u SAD-u ali i ovde preoblaču za halloween: Bijeli amerikanci na *Amazonu* friško naruču kostim “Meksikanca” ili još gorje “Indijanca” s vijencem pera na glavi – vijenac pera nosu u kulturi brojnih indijanskih rodov samo najvažnije osobe. Kod nas ili u Nimškoj postoju na primjer u vezi s mesopustom i karnevalom te diskusije oko posvojanja. Jedan poznanac, ki je pola Austrijanac, pola Navajo-Indijanac, u toj dobi čudakrat nastupa u televiziji, ako njegova kultura opet jednoč mora služiti za maskiranje. Povijesna pozadina, spiritualna odnosno vjerska konotacija je ignorirana. Nimško-govoreća publika samo pozna romantiziran i imaginiran kip Indijancev iz knjig Karla Mayja. Ili još gorje - kot ga prezentira austrijanski šlager-pjevač Waterloo. Ča se tiče glupih kostimov unutar Austrije – postoji i primjer toga, da si ljudi ziberu “Zigeunerbaron:in” kot kostim. Zastupništvo romskih študent:ic HÖR redovito upozorava za vrime mesopusta: “Moja kultura nije tvoj kostim.”

Relevancija za Kugaraču?

Iako Kuga-bal nije gšanas ili zabav na mesopust, se ljudi čudakrat preubliču u kostime. To se je i dogodilo u vezi s "La Kugarača". Grafika za bal je referencija na *Día de muertos* – ča se more opisati kot meksikanski Mrtvih god, ki ali ima med drugim pozadinu Aztekov i se je pomišao s kršćanskimi svetki kolonijalistov u Meksiku; namjesto tužnih pohodov na cimiteru je *Día de muertos* veliki party, u kom se častu smrt i mrtvaci. Neki gosti Kuga-bala su imali izazovan make-up mrtvaca odnosno smrti. Pretpostavljam, da im je poznat kult. Neki, ki su se žalili prema meni o geslu bala, su rekli, da su se preoblikli kot bubašvabe (*kakerlake*) i su nosili roge insektov. Oni tvrdu, da je to jedino bilo, kako ne posvojiti meksikansku kulturu - "cucaracha" su naime bubašvabe, odanle i Kuginog geslo i *igra riči*. Onda je još došao broj ljudi u ponču s nalipljenom bradom na bal; kad sam je zagledao, je to za mene izgledalo kot kakov ugarski folklor-bend namjesto meksikanskoga.

Ne kanim se preveć jadata o gosti. Iako nije izvan mogućnosti organizatora, prepričiti komu zbog kostima ulaz na bal. Jedan zanimljiv savjet, koga sam našao pri istraživanju: Ti moreš obajti biti rasističan, ako si specifičan. Ako zibereš karaktera, točno jednu osobu, ku imitiraš i tako cijeniš. Dobar primjer su bile na primjer neki ženski gosti, ki su bili preobličeni i našminkani kot meksikanska umjetnica Frida Kahlo.

Ako se oštro gleda, su stali i neki prošli Kuga-bali u toj tradiciji kulturnoga posvojanja. *Kuga Afrika* 2010. ljeta je za me najkritičniji iz današnjega pogleda. Neki gosti su došli u safari-opravi ili još i s kakovom pregačom (*Lendenschurz*). Za presenećenje na polnoć se spominjam na afrikanke plesačice, u foajeu sam si kupio kakovu narukvicu oblika afrikanskoga kontinenta. Barem je profitiralo afro-austrijansko društvo, ko mi je to prodalo od toga, da je Kuga zibrala to „afrikansko“geslo. Kugina kasa se je sigurno malo već veselila nutarzimanju večera nego to malo društvo.

Kako u budućnosti biti pažljiv:e organizator:ice?

- Ako se KUGA odlučuje za jednu temu, neka u istu dob s najavom i objavi članke i videoklipe, ki se bavu tim, kako je geslo mišljeno. Nač more publika paziti. Ako su zemlje moto, neka kakovi turisti opišu svoje doživljaje. Outfit-inspiracije se moru objaviti, ali isto reći, ča je *no-go*. To stoji u moći organizator:ic.
- Pozvati društva, ka imaju neku reprezentacijsku funkciju ili se s njimi akordirati u pripremi bala. Nije dovoljno, pozvati koga za „egzotičnu“ ulogu na polnoć.
- Kako je Kuga došla geslu toga svečevanja? Kazati transparentno, zač i kako se je odlučila tema. Mnogim potencijelnim gostom nije poznato, kako je došlo do gesla „La Kugarača“.

Naravno more i Kuga s balom kot do sada dalje djelati. Ako se ne zame u obzir sadržajna komponenta, je ta ekstremno veliki trud, ki je uložen u svaki bal, friško zanemaren. Tu komponentu si željim kot gost bala alternativnoga kulturnoga centra.

Konstantin Milena Vlasich, BA rodjen 1992. ljeta, novinar, autor, glavni urednik časopisa Hrvatskoga akademskoga kluba NOVI GLAS; Živi u Beču i Velikom Borištofu;